

مقدمه

قطعنامه زیر سند هویت و درخواستهای ما برای مبارزه در راه سوسیالیسم است و به عنوان گوشه‌ای برای طرح بحث در جنبش کمونیستی و بین تمامی انسانهایی است که برای ایجاد نظام سوسیالیستی مبارزه می‌کنند. با امید اینکه بتوانیم با دامن زدن به این بحث در جهت ایجاد یک آلترناتیو سوسیالیستی از امروز و به تبع آن ایجاد یک حکومت سوسیالیستی در ایران برسیم.

هویت ما - ما که هستیم و چه می‌خواهیم!

با آغاز هزاره سوم میلادی جهان سرمایه‌داری وارد مرحله انقلاب چهارم خود گشته است. این انقلاب که به انقلاب الکترونیکی معروف است، ساختار و چهره جهان کنونی را بطور اساسی تغییر خواهد داد. در این مرحله کنسرنهای بزرگ جهانی در حال جوش خوردن) با یکدیگر و ایجاد انحصارات بین‌المللی بزرگتری در بازار جهانی هستند. در میدان این رقابت ابزارهای تازه‌ای برای تفوق باز هم بیشتر شکل گرفته است که جهانی شدن (Globalizing)، بازار الکترونیکی (Buisines-to-Buisines (C-Commerz) از آن جمله هستند. بازار جهانی الکترونیکی مرزهای جغرافیایی و کشوری را نابود خواهد کرد، بازار جهانی کار دچار تحولی اساسی می‌شود.

این تحول، لزوم نوع جدیدی از سازماندهی طبقه کارگر در سطح جهانی را طلب می‌کند. بطور مشخص امروز برخلاف گذشته کارمندی به یک کارخانه یا محل مشخص محدود نمی‌گردد، بلکه نیروی کار در یک کشور و یا یک شهر با استفاده از شبکه‌های الکترونیک و اینترنت در سطح جهانی بکار گرفته خواهد شد.

سرمایه‌داری جهانی همچنان برای حفظ سیادت و بازتولید در عرصه جهانی، در تعقیب اساسی‌ترین هدف خود، یعنی سود بیشتر، با تکیه بر ماشین عظیم نظامی و اقتصادی اش در جایی با دموکراسی جلوه‌گر می‌شود و در جایی دیگر به سازشی پنهان و آشکار با منفورترین رژیمها می‌پردازد و ارتجاعی‌ترین نیروهای سیاسی را مورد حمایت‌های مستقیم و غیرمستقیم خود قرار می‌دهد.

سرمایه، امروز در رابطه با محیط زیست در روی کره زمین، نه تنها زندگی بشر، بلکه بطور کامل زندگی روی زمین را به سوی نابودی می‌کشاند. با تغییر اساسی این ساختار و لزوم ایجاد سازمانهای جدید کاری با ساختاری جدید، احزاب کارگری نیز برای ایفای نقش تاریخی خویش در راه رهایی خود و رهایی بشریت از چنگال سرمایه‌داری، احتیاج به ایجاد اشکال نوین سازمانی را خواهند داشت. طبقه کارگر ایران به لحاظ جوانی و پیوند تاریخی خویش با روستاها هنوز به یک طبقه اجتماعی مستقل که برای تحقق منافع خویش مجبور باشد با دولت و رژیم حاکم به مبارزه آشکار و رویارو در جهت خواست طبقاتی خود برخیزد، قرار ندارد. این طبقه هنوز از کوران مبارزات مطالباتی بیرون نیامده است و بخاطر وجود شرایط حاکم بر ایران، فاقد هرگونه سازمان صنفی خاص خود می‌باشد. طبقه کارگر ایران با وجود اینکه در دو دهه اخیر رشد کمی نموده است، ولی این رشد کمی نتوانسته است به دنبال خود رشدی کیفی را به همراه داشته باشد.

از عوامل مهم دیگر غیرمتشکل بودن کارگران در ایران، عدم وجود تشکلهای صنفی و سیاسی کارگران و زیر نظر داشتن حرکت‌های صنفی و سیاسی آنان توسط پلیس سیاسی رژیم جمهوری اسلامی می‌باشد.

ما کمونیست‌ها بخشی جداگانه از طبقه کارگر و دیگر احزاب آن نیستیم. ما برآنیم که هنوز و بلاواسطه تنها راه نجات بشریت از این نابودی مطلق توسط سرمایه، سوسیالیسم است. نیروی این سوسیالیسم کل انسانها هستند و اسکلت آن، طبقه کارگر می‌باشد. سوسیالیسم یعنی ایجاد شرایط رهایی انسان از یوغ سنت، رسم و رسوم و فرهنگ عقب‌مانده و ارتجاعی، از بین بردن کار از خود بیگانه و لغو مالکیت خصوصی بر ابزار تولید و اجتماعی کردن آن. با توجه به نکات بالا، ما انقلابیون کمونیست برای رسیدن و برقراری سوسیالیسم ایجاد حزب سوسیالیستی و غیرایدئولوژیک با

سازمان و ساختاری نوین، منطبق بر شرایط امروز جهانی راه، از همین امروز در دستور کار خود قرار می‌دهیم و همواره مبارزات جاری خود را بر محور انترناسیونالیسم کارگری دنبال خواهیم کرد.

سوسیالیسمی که ما انقلابیون کمونیست برای آن مبارزه می‌کنیم، دارای چارچوب و محتوای زیر می‌باشد:

۱- لغو مالکیت خصوصی بر ابزار تولید و اجتماعی کردن.
۲- برقراری آزادیهای بی قید و شرط سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی.

۳- حکومت سوسیالیستی توسط ارگانهای خودگردان توده‌ای (شوراها) اداره می‌شود.

۴- ایجاد شرایطی برای برابری حقوق زنان با مردان در تمامی عرصه‌های سیاسی، فرهنگی و اجتماعی.

۵- برابری حقوق فردی - اجتماعی همجنس‌گرایان با دگرجنس‌گرایان.

۶- ایجاد شرایطی برای از بین بردن کامل تبعیضهای نژادی، ملی، مذهبی و جنسی.

۷- لغو حکم اعدام و هرگونه شکنجه.

۸- تمام ملل ساکن ایران خود سرنوشت خویش را تا سرحد جدایی تعیین می‌کنند.

۹- آموزش و پرورش رایگان و اجباری تا پایان تحصیلات دیپلم دبیرستانی و تحصیلات رایگان دانشگاهی.

۱۰- بیمه، درمان و بهداشت رایگان.

۱۱- ایجاد شبکه بیمه‌های اجتماعی برای تمام شهروندان کشور.

۱۲- مرخصی با حقوق برای زنان باردار و آزادی سقط جنین.

۱۳- تأمین حقوق کودکان و حفاظت آنان در برابر اجحافهای خانوادگی.

۱۴- آزادی تشکلهای مستقل کاری و سایر اقشار و تشکلهای فمینیستی از حکومت و آزادی اعتصاب.

۱۵- ۴۰ ساعت کار در هفته و دو روز تعطیل بی در پی در هفته.

۱۶- قانون کار توسط تشکلهای مستقل کارگری تهیه و به صورت لایحه به بالاترین ارگان قانونی کشور ارائه می‌شود.